

| els vents, divinitats de la mitologia
 obcequen Eol. | Rumb. Rosa dels vents
 || Aire posat artificialment en moviment.
for vent amb una nauca, amb un ventall.
Instrument de vent, en què els sons es produï-
 xen per l'aire que s'hi introdueix bufant,
 manjant. El vent que fa un tren. El vent
d'una bala | Fig. Vent de boca, porucles, vagues.

|| far engendrat a l'estómac o als intestins.

|| Aire impregnant d'una olor, esp. el que
 desga una bèstia al seu pas. || linda lliga-
da a un pat, etc. que serveix per a evertor
 que carqui, que es decanta a un costat.

ventada f. Bufada de vent

7 Que venta, que

ventador -a adj. i m. i f. ~~que~~ serveix per a
 ventar, esp. els grans. Una màquina ventadora

| Ventafors